

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 24.927 van 24 maart 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 29 januari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DEPRE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sierraleonense nationaliteit te bezitten. U bent geboren en getogen in de Sierraleonense hoofdstad Freetown. Uw ouders zijn overleden toen u nog een kind was. U werd opgevangen in Freetown door de pleegfamilie Kamara, totdat u zelfstandig werd. U woonde met vrienden in Allen Street te Freetown en werkte in een bakkerij. U was ook bevriend met VN-ambtenaar (A.K.), die werkte voor de vredestroepen UNAMSIL en die in 2007 op missie vertrok naar Zimbabwe. Buren beschuldigden u begin 2007 ten onrechte van spionage voor voornoemde (A.), waarop u besloot de stad te verlaten. U wilde naar Kenema verhuizen en er werken in de bakkerij van uw vriend (A.K.). Onderweg verbleef u in februari 2007 bij een oom in het dorp Mile 91. Uw oom wilde u inlijven in zijn geheime genootschap ("Poro Society"), maar u weigerde dit. Begin maart 2007 begon u te werken in de bakkerij van (A.) te Kenema. In juni 2007 werd u werkloos omdat de verkoop in de bakkerij verminderde. U had al sympathie voor de regeringspartij "Sierra Leone Peoples Party (SLPP)" en werd vanaf juni 2007 ook actief lid. Francis Kanneh, de "public relations officer" van SLPP in Kenema, gaf u wat geld om in uw levensonderhoud te voorzien en om campagne te voeren voor SLPP. Hij beloofde u in geval van winst voor SLPP bij de nationale verkiezingen dat u een kapitaal zou krijgen van de partij om een eigen

handelszaak te beginnen. U werd vanaf 28 juni 2007 verantwoordelijke coördinator van een jongerenmilitie van de SLPP Kenema. U organiseerde SLPP meetings en demonstraties met de jeugd. U was actief in het verdelen van pamfletten en het voeren van partijcampagne. De SLPP was aan de macht en jullie konden ongestraft geweld gebruiken tegen opposanten en hun eigendommen vernielen. De uitslag van de verkiezingen op 11 augustus 2007 was zodanig dat jullie SLPP-kandidaten in Kenema hun parlamentszetels wonnen, maar dat er een tweede ronde nodig was voor de presidentsverkiezing. Deze tweede ronde, gepland op 8 september 2007, werd een strijd tussen SLPP-kandidaat Solomon Berewa en APC-kandidaat Ernest Bai Koroma. De verkiezingsstrijd in Kenema was spannend omdat de oppositiepartij PMDC van Charles Margai een alliantie vormde met APC en tegen SLPP. Er vonden gevechten plaats tussen de diverse partijmilities en een avondklok was gedurende enkele dagen van kracht. Voornoemde alliantie van opposanten plande op 1 september 2007 grote verkiezingsmanifestaties in Kenema en omgeving. Jullie partijleiders gaven jullie de opdracht om deze manifestaties te verstoren, desnoods met gebruik van geweld. U en uw groep jongeren reden rond met bromfietsen om kantoren van de tegenpartij (APC en PMDC) te beschadigen en de manifestaties van hun aanhangers te verhinderen. Jullie groep en vele andere SLPP-groepen gingen ter hoogte van Bandana een groep opposanten te lijf die uit Blama kwam en oprukte naar Kenema om er hun manifestatie in het kader van de verkiezingscampagne verder te zetten. Er ontstond een gevecht met stenen en stokken. Er vielen gewonden in beide kampen. Jullie hadden een overmacht en slaagden erin de manifestatie met geweld uiteen te slaan, maar vernamen later dat de tegenpartijen zich in Blama aan het hergroeperen waren om vooralsnog te proberen in Kenema campagne te voeren. Daarop gingen jullie naar Blama om er de kantoren van de tegenpartijen te vernielen en hun aanhangers opnieuw aan te vallen. Er vielen opnieuw gewonden. De politie liet jullie ongestraft begaan, kennelijk onder invloed van toenmalige SLPP-regime. Op 17 september 2007 werd afgekondigd dat de APC-kandidaat Koroma (de huidige president) had gewonnen. U riep opnieuw de financiële hulp in van SLPP-verantwoordelijke Francis Kanneh, maar deze zei u te wachten. Hij bevestigde uw slechte reputatie in Kenema wegens uw activiteiten tijdens de verkiezingscampagne als leider van de SLPP-jongerenmilitie en waarschuwde u dat u werd gezocht. U was opnieuw werkzaam in de bakkerij van (A.), totdat een menigte u er op 30 oktober 2007 kwam zoeken. Ze waren gewapend met stokken en machetes. Ze riepen uw naam en wilden u dood of levend. Ze beschuldigden u ervan verantwoordelijk te zijn voor het verwonden (met stenen en slagen) van een jongeman uit het dorp Blama, (A.), die op sterven lag. (A.) verwittigde u en hielp u zo weg te lopen. U vluchtte via Port Loko naar Lungi, waar u dertien dagen verbleef bij de broer van Francis Kanneh. U ontmoette er toevallig een oude schoolvriend, (M.L.K.). (M.) wilde het land verlaten omdat hij gezocht werd voor het stelen van diamant in Bo en introduceerde u bij een smokkelaar, Mr. Paul. Deze laatste gaf u de krant "The African Champion" van 1 november 2007 met een artikel getiteld "Where is Mohamed Lamin Gassama", waarin vermeld staat dat u gezocht wordt. Een vriend in Freetown vertelde u dat u door de overheid gezocht werd na de dood van de jongeman uit Blama en dat reeds twee aanhoudingsbevelen werden uitgevaardigd met het oog op uw berechting. U besloot het land te verlaten. Op 12 en 13 november 2007 reisde u vanuit Lungi International Airport per vliegtuig naar België, samen met voornoemde smokkelaar, die een paspoort voor u bijhield. U vroeg op 14 november 2007 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen feiten en vrees in casu geen internationale bescherming kunnen verrechtvaardigen, noch krachtens de Geneefse Vluchtelingenconventie noch op basis van de bepalingen van subsidiaire bescherming.

U verklaarde uw land te hebben verlaten en er niet te willen terugkeren omdat u gezocht wordt door een u onbekende groep personen die u verantwoordelijk achten voor het overlijden van een jongen uit Blama die op 1 september 2007 slachtoffer werd van slagen en verwondingen tijdens gevechten tussen rivaliserende aanhangers van diverse politieke partijen naar aanleiding van de tweede ronde van de presidentsverkiezingen (zie gehoorverslag CGVS dd. 10.09.2008 (CGVS I), p. 4, 8 en 9). Hoewel u meende onschuldig te zijn voor wat betreft het verwonden van deze u onbekende jongen uit Blama, die drie dagen na de feiten zou overleden zijn in het

hospitaal, vluchtte u op 30 oktober 2007 uit Kenema voor een menigte die uw vel wilde. U verklaarde niet te weten wie deel uitmaakte van deze menigte, maar vermoedde dat het deels om familie van voornoemde jongen ging. U vreesde voor uw leven en meende dat niemand in uw onschuld in deze specifieke zaak geloofde omwille van uw reputatie als vechtersbaas en leider van een SLPP-jongerenmilitie in Kenema die actief betrokken was bij voornoemde gevechten en vernielingen (CGVS I, p. 8 en 9). U bevestigde weliswaar actief te hebben deelgenomen aan de vernielingen en gevechten, maar verklaarde nooit iemand te hebben gedood of te hebben verwond met de intentie om te doden (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.12.2008 (CGVS II), p. 8). U vreesde in Kenema geïsoleerd te worden als zondebok en vreesde in het bijzonder de vergeldingsdrang van voornoemde menigte. Hoewel de door u ingeroepen feiten zich afspeelden in het politieke kader van de verkiezingen en uw gewelddadige activiteiten als leider van een groepje SLPP-jongeren, blijkt uit uw relaas dat u Kenema niet ontvluchtte uit vrees voor politieke vervolging maar veeleer voor de wraak van personen uit de omgeving van de overleden jongen of nog voor berechting. U verklaarde te vermoeden dat de menigte belagers in Kenema familieleden of kennissen zijn van de overleden jongen maar niet te weten of er leden bij waren van APC en PMDC (CGVS I, p. 9 en CGVS II, p. 6). U hebt geen weet van SLPP-collega's in Kenema die zoals u zouden beschuldigd, belaagd of berecht worden in het kader van voornoemde geweldplegingen tijdens de verkiezingscampagne (CGVS II, p. 4 en 9). Overigens won de APC nationaal de presidentsverkiezingen maar behield de SLPP haar lokale bestuurlijke macht in Kenema, aldus nog uw verklaringen (CGVS I, p. 7 en CGVS II, p. 9).

Bovendien legde u in dit verband verklaringen af die de geloofwaardigheid van uw relaas ondermijnen. U verklaarde immers voor het Commissariaat-generaal dat voornoemde jongen in het hospitaal overleed drie dagen na de gebeurtenissen op 1 september 2007 en kon niet verrechtvaardigen waarom u pas twee maanden later -op 30 oktober 2007- zou zijn belaagd door een menigte. U kon enkel verklaren dat de resultaten van de verkiezingen op zich lieten wachten en voegde hieraan toe dat zij afgekondigd werden op 17 september 2007 (CGVS II, p. 5), wat nog anderhalve maand vóór uw vlucht voor de menigte is. Deze uitleg kan niet ernstig genomen worden. Verder blijkt dat u het overlijden van voornoemde jongen eerder had gesitueerd na uw vlucht uit Kenema op 30 oktober 2007 (CGVS I, p. 4 en 9) in plaats van begin september 2007 (CGVS II, p. 5). Deze tegenstrijdige verklaringen ondergraven uw geloofwaardigheid.

Daarenboven beweerde u ook buiten Blama en Kenema te worden gezocht door de Sierraleoonse overheid, maar u kon dit evenmin aannemelijk maken. U stelde dat u tijdens uw verblijf in Lungi een lokale krant in het bezit kreeg en dat u via een vriend in Freetown vernam dat de overheid twee aanhoudingsmandaten uitvaardigde en de politie u zocht met het oog op uw berechting inzake de overleden jongen in Blama (CGVS I, p. 5 en 9). Als stavingsstuk legde u een krantenartikel voor, getiteld "Where is Mohamed Lamin Gassama" uit "The African Champion" van 1 november 2007. Het krantenartikel vermeldt dat u sedert enkele maanden verdwenen bent; dat u gezocht wordt door familieleden van gedetineerde ex-rebellen van het AFRC omdat u verdacht wordt als voormalige hulp van het AFRC-regime vitale informatie te hebben doorgegeven aan het door de VN gesteunde speciaal strafhof in Sierra Leone. U zou uit vrees voor uw leven van Freetown naar het dorp Mile 91 verhuisd zijn, aldus nog het krantenbericht. U zou uit Mile 91 zijn verjaagd omdat u personen aanzette om de (niet nader genoemde) traditionele gebruiken te negeren en omdat u bestempeld werd als een supporter van de uittredende SLPP. Tot slot, zouden gewapende personen tijdens de verkiezingscampagne uw verblijf hebben bestormd en uw hoofd geëist hebben. Sedert uw verdwijning, zouden twee (niet nader genoemde) facties u zoeken, dood of levend. Er dient te worden vastgesteld dat de inhoud van dit artikel op belangrijke punten verschilt met bovenstaand feitenrelaas. Er is met name wel sprake van Mile 91 in voornoemd artikel, maar niet van Kenema, waar nochtans de belangrijkste gebeurtenissen zouden plaatsgevonden hebben volgens uw feitenrelaas. Geconfronteerd hiermee, verklaarde u dat u niets te maken hebt met dit artikel, dat u niet weet hoe het tot stand kwam of hoe uw foto er gepubliceerd geraakte en dat u niets te maken hebt met het AFRC-regime of het speciaal VN-strafhof voor Sierra Leone (CGVS I, p. 5 en 6). U stelde uitdrukkelijk dat men in Sierra Leone eender wat in een krant kan zetten en een dergelijk artikel kan kopen (p. 6). Er dient besloten te

worden dat de authenticiteit van voornoemd krantenbericht dan ook sterk dient betwijfeld te worden.

Uit uw relaas blijkt evenmin dat er ernstige aanwijzingen zijn om te geloven in het bestaan van een ernstig reëel risico in uw hoofde op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming. De door u ingeroepen vrees voor vervolging is niet geloofwaardig. Daarbij komt dat u evenmin kon hard maken dat u bij een mogelijke berechting in geval van terugkeer naar Sierra Leone dreigt berecht te worden op een wijze die zou neerkomen op vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of op ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming: doodstraf of executie, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Er dient hierbij benadrukt te worden dat u zelf verklaarde onschuldig te zijn voor wat betreft de specifieke zaak van de jongen uit Blama die zou overleden zijn ten gevolge van slagen en verwondingen (CGVS I, p. 8 en CGVS II, p. 4). Toch vreest u veroordeeld te worden omdat niemand u zou geloven wegens uw kwalijke reputatie (CGVS I, p. 8 en CGVS II, p. 6). U vreest via een gerechtelijke veroordeling te worden gevangen genomen en niet meer uit de gevangenis te geraken omdat u geen geld en relaties heeft; u vreest met andere woorden een levenslange gevangenisstraf (CGVS II, p. 6, 8 en 10). U maakt deze vrees –die voornamelijk gebaseerd is op veronderstellingen- echter niet concreet of aannemelijk. Hoewel de doodstraf in theorie nog steeds van kracht is in Sierra Leone (zie informatie in het administratief dossier), vreest u deze straf in casu niet (CGVS II, p. 8). U verklaarde in dit verband dat de doodstraf in de praktijk niet meer wordt toegepast en dus tot het verleden behoort (p. 8). Tot slot blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er in Sierra Leone geen sprake meer is van willikeurig geweld en gewapend conflict. De algemene situatie in Sierra Leone is fundamenteel ten goede is gewijzigd. De burgeroorlog eindigde in 2002 en de laatste verkiezingen van 2007 -die de overgang van een SLPP-regering naar een APC-regering als gevolg had- werden door lokale en internationale waarnemers als grotendeels vrij en eerlijk beoordeeld. Uit voornoemde informatie blijkt verder dat er weliswaar problemen zijn betreffende ondermeer corruptie en straffeloosheid alsook van intimidatie en kwelling (harassment) tussen aanhangers van verschillende politiek partijen, maar dat de Sierraleoonse overheid in het algemeen de mensenrechten van haar burgers respecteert en dat er geen sprake is van politieke gevangenen of politieke vervolging (zie informatie in het administratief dossier).

De door u neergelegde stavingstukken doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen en overwegingen. De geboorteakte (met nr. 84633, afgeleverd te Freetown op 31 december 2006), verwijst naar uw identiteit en herkomst, die hier niet worden betwist. De SLPP lidkaart (met nr. 4100, afgeleverd te Kenema maar zonder afgiftedatum), verwijst naar uw lidmaatschap van een politieke partij, wat hier ook niet wordt betwist. Voor wat betreft het door u voorgelegde krantenartikel, werd hierboven reeds uiteengezet waarom ernstig aan de authenticiteit van dit document dient getwijfeld te worden.

U legde geen document voor dat een controle van uw reisweg zou kunnen mogelijk maken. Opmerkelijk is wel dat u voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat smokkelaar Mr. (P.) u een paspoort gaf op naam van (D.B.), dat u tijdens de migratiecontrole voorlegde en vervolgens aan de smokkelaar teruggaf (CGVS I, p. 8). Voor de Dienst vreemdelingenzaken verklaarde u daarentegen dat smokkelaar Mr. (P.) u niet toeliet het paspoort in te kijken en bijgevolg de identiteit en foto van het paspoort niet te kennen (zie verslag van uw verklaringen op 17 januari 2008 voor DVZ, vraag 33). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, bleef u bij uw laatste versie (CGVS I, p. 8).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat

zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

3.1. In een eerste middel baseert verzoeker zich op een schending van artikel 57/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: Vreemdelingenwet) en het onpartijdigheidsbeginsel.

Verzoeker geeft aan dat het onpartijdigheidsbeginsel werd geschonden in die zin dat hij niet op een onvooringenomen behandeling van zijn dossier kon rekenen. Tijdens het tweede gehoor diende verzoekers raadsman vast te stellen dat de aangestelde van het Commissariaat-generaal reeds een ontwerp van een negatieve beslissing had opgemaakt. De aangestelde stelde de vragen op dermate wijze dat hij enkel zijn reeds genomen beslissing kon onderbouwen. Verzoekers raadsman stuurde hieromtrent een faxbericht naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS).

3.2. Aangaande de stelling dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing vooringenomen was dient te worden opgemerkt dat verzoeker zich in onderhavig verzoekschrift beperkt tot enkele algemene beweringen zonder deze op enige wijze van concrete argumentatie en/of bewijzen te voorzien. Op het einde van het gehoor van 16 december 2008 op het Commissariaat-generaal werd immers aan verzoeker én diens advocate gevraagd of zij nog iets wensten toe te voegen. Verzoeker noch diens advocate maakten melding van het feit dat de handelwijze van de aangestelde van het Commissariaat-generaal vooringenomen zou zijn, hetgeen in schril contrast staat met de bewering in de fax van 23 december 2008 (hetzij zeven dagen na het gehoor) dat *“op dat ogenblik diende ik vast te stellen dat de interviewer reeds een ontwerp van beslissing had gemaakt en dat deze beslissing negatief was, hetgeen getuigde van een grote vooringenomenheid.”*

Verzoekers stelling dat de vooringenomenheid *“(…) bleek ook uit het interview en de wijze van vraagstelling”* vindt geen steun in het administratief dossier daar het gehoorverslag - daargelaten de vaststelling dat het, net als het gehoorverslag van 10 september 2008, slordig is geschreven en geredigeerd - precieze en gedetailleerde gegevens van het asielrelaas weergeeft. Er kunnen geen aanwijzingen uit afgeleid worden van moeilijkheden die er zich zouden hebben voorgedaan, noch dat de vragen gekenmerkt zijn door vooringenomenheid. Vragen met betrekking tot de vrees bij terugkeer naar het land van herkomst zijn immers dienstig teneinde een inschatting te maken van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingendefinitie en duiden aldus zeker niet op een vooringenomenheid of partijdigheid.

Ten overvloede wordt opgemerkt dat uit het loutere feit dat er een ontwerp van beslissing bestond op het ogenblik van het tweede gehoor niet kan afgeleid worden dat de beslissing die naderhand werd genomen partijdig zou zijn.

Het eerste middel is ongegrond.

3.3. Een tweede middel puurt verzoeker uit een schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Hij geeft aan vervolgd te worden op grond van zijn politieke overtuiging, in casu zijn lidmaatschap van de SLPP en zijn functie als coördinator van de jongerenmilitie van de SLPP te Kenema. De daden van vervolging nemen de vorm aan van lichamelijk geweld. Een menigte politieke opposanten wou verzoeker lynchen met machetes en stokken. Verzoeker meent dat er wel degelijk een verband bestaat tussen zijn politieke overtuiging en de wil van de menigte om hem te lynchen. Getuige daarvan is het krantenknipsel *“Where is Mohamed*

Lamin Gassama” waarvan hij het origineel heeft overhandigd aan het CGVS en waarin duidelijk vermeld staat dat hij de SLPP steunt. Verzoeker verwijst verder naar het Algemeen Ambtsbericht Sierra Leone (november 2007) waaruit duidelijk blijkt dat er op onvoldoende wijze redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade worden getroffen.

Met betrekking tot de vastgestelde tegenstrijdigheden in het relaas, erkent verzoeker dat hij het exacte tijdstip van het overlijden van de jongen niet kent. Voorts stelt verzoeker dat de werkelijke reden dat hij gevisieerd wordt door de menigte zijn politieke overtuiging is, het overlijden van het kind is enkel een element dat door de menigte in het nadeel van verzoeker wordt (ge)(mis)bruikt. Uit het krantenartikel blijkt duidelijk dat verzoeker gezocht wordt en er wordt uitdrukkelijk in vermeld wat zijn politieke overtuiging is. Het Commissariaat-generaal trekt de authenticiteit van het krantenknipsel in twijfel, zonder enig bewijs dat het om een vals stuk zou gaan.

3.4. Verzoeker verklaarde dat hij gezocht werd omdat *“Een man overleed, A.. Ik wordt (sic) beschuldigd van hem te hebben verwond met stenen en slagen in september (1st) een maand ongeveer eerder”* (administratief dossier, stuk 9, p.8) en dit ten gevolge van gevechten tussen rivaliserende aanhangers van diverse politieke partijen naar aanleiding van de tweede ronde van de presidentsverkiezingen. Hoewel de door verzoeker ingeroepen feiten zich afspeelden in het kader van de verkiezingen en verzoekers gewelddadige activiteiten als leider van een groepje SLPP-jongeren, kan hij geenszins aannemelijk maken dat hij werd vervolgd op grond van zijn politieke overtuiging. Verzoeker verklaarde immers de personen van de menigte die hem belaagde niet te kennen en dat het *“allicht familie van slachtoffer [is]. Weet niet of er militanten bij zijn van PMDC/APC of zo...”* (ibid., pagina tussen p.9 en p.10; stuk 5, p.6). Verzoekers onwetendheid omtrent de deelname van leden van APC en PMDC ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn relaas, daar aangenomen moet worden dat hij, als beweerd leider van een lokale knokploeg van een politieke partij, kennis zou moeten hebben of minstens kunnen verkrijgen van politieke sympathisanten van andere partijen op lokaal vlak die hem fysiek zouden hebben bedreigd. Evenmin had verzoeker weet van SLPP-collega's in Kenema die zoals hem zouden zijn beschuldigd, belaagd of berecht in het kader van voornoemde geweldplegingen tijdens de verkiezingscampagne.

Aangaande de tegenstrijdigheid omtrent de dood van de jongen, erkent verzoeker in onderhavig verzoekschrift dat hij het exacte tijdstip van het overlijden van de jongen niet kent. In acht genomen dat het overlijden van deze jongen de oorzaak zou zijn van de volkswoede is het niet aannemelijk dat verzoeker hieromtrent geen duidelijke verklaringen aflegt.

Met betrekking tot het krantenartikel dient te worden vastgesteld dat de inhoud van dit artikel op belangrijke punten verschilt met het door verzoeker aangebrachte feitenrelaas, in casu (i) maakt het geen melding van Kenema, terwijl verzoekers activiteiten zich daar afspeelden (ii) maakt het melding dat de gezochte persoon *“(...) was against the traditional practices of the indigenes”* (eigen vertaling: *“[hij] was tegen de traditionele praktijken van de autochtonen”*), hetgeen geenszins blijkt uit zijn verklaringen in het administratief dossier. Verzoeker verklaarde bovendien dat men in Sierra Leone eender wat in een krant kan zetten en een dergelijk artikel kan kopen (administratief dossier, stuk 9, p.5-6).

Verzoeker legde tevens incoherente verklaringen af inzake zijn reisweg: op het CGVS verklaarde hij dat smokkelaar Mr. P. hem een paspoort gaf op naam van D.B., dat hij dit tijdens de migratiecontrole voorlegde en vervolgens aan de smokkelaar teruggaf (administratief dossier, stuk 9, p.8) terwijl hij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat smokkelaar Mr. P. hem niet toeliet het paspoort in te kijken en hij bijgevolg de identiteit en foto van het paspoort niet kende (stuk 17, nr. 33).

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake de twee aanhoudingsbevelen die ten aanzien van hem zouden zijn uitgevaardigd.

Verzoekers verwijzing naar een Algemeen Ambtsbericht van Sierra Leone is niet dienstig ter ondersteuning van zijn relaas omdat een verwijzing naar algemene rapporten en een aantal vaststellingen van internationale mensenrechtenorganisaties niet volstaan om in concreto een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen. Daarenboven verklaarde verzoeker dat, hoewel de APC nationaal de presidentsverkiezingen won, de SLPP haar lokale bestuurlijke

macht in Kenema behield, zodat hij niet aantoonde geen bescherming te kunnen verkrijgen indien zijn relaas al geloofwaardig zou zijn.
Het tweede middel is ongegrond.

3.5. Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.1. In een derde middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker geeft aan dat tegen hem twee aanhoudingsbevelen zijn uitgevaardigd en verwijst in zijn verzoekschrift naar een Algemeen Ambtsbericht Sierra Leone (november 2007) met betrekking tot arrestatie en detentie.

4.2. Verzoeker beroept zich voor het verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere elementen dan deze ten grondslag aan zijn asielaanvraag. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie sub 3.2.), het ontbreken van enig begin van bewijs van de twee aanhoudingsbevelen en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 24 maart 2009 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.